Serhildan Jiyan e
(η εξέγερση είναι ζωή)

Από τον Ιούνιο του 2015, μετά δηλαδή από τις αποτυχημένες για τον Ερντογάν και το κόμμα του (AKP) εκλογές στην Τουρκία, έχει κηρυχθεί ένας ολοκληρωτικός πόλεμος εναντίον των κουρδικών κοινοτήτων της Αν. Τουρκίας με πρόσχημα την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Με τον εθνικιστικό πόλεμο το φασιστικό καθεστώτος Ερντογάν επιδιώκει να ηγεμονεύσει στις ακραίες ταξικές αντιθέσεις μέσα στην τουρκική επικράτεια και στον διακρατικό και ιμπεριαλιστικό ανταγωνισμό στην ευρύτερη περιοχή από την Μαύρη Θάλασσα μεχρι την Μεσοποταμία. Την ίδια στιγμή που η κυβέρνηση Ερντογάν υποδαυλίζει τον εθνικισμό και των σωβινισμό μέσα στην Τουρκία σπέρνοντας βία και καταστολή, οι δυνάμεις των Κούρδων και Τούρκων αγωνιστών συνεχίζουν να προτάσσουν ισχυρή αντίσταση και να αναβαθμίζουν το επίπεδο της σύγκρουσης κηρύσσοντας την αυτονομία σε πολλές περιοχές και καταφέροντας χτυπήματα σε στρατιωτικούς και αστυνομικούς στόχους. Απέναντι στην βαρβαρότητα του τουρκικού φασιστικού καθεστώτος οι λαϊκές πολιτοφυλακές του κουρδικού αυτονομιστικού κινήματος και οι Τούρκοι επαναστάτες αντιστέκονται με κάθε πρόσφορο μέσο που διαθέτουν, οχυρώνουν τις γειτονιές τους και αντιπαρατίθενται ένοπλα.

Καθημερινά πόλεις και χωριά του Κουρδιστάν βομβαρδίζονται και βρίσκονται σε καθεστώς έκτακτης ανάγκης με απαγόρευση κυκλοφορίας, βομβαρδισμούς, δολοφονίες από τις κατασταλτικές δυνάμεις του στρατού και της αστυνομίας, εφόδους σε σπίτια και συλλήψεις με την κατηγορία της ένταξης είτε στους αντάρτικους σχηματισμούς του PKK είτε σε μια από τις εκατοντάδες οργανώσεις βάσεις που δραστηριοποιούνται στην Τουρκία και το Κουρδιστάν και έχουν να κάνουν με ένα πλήθος θεματικών, από την τοπική αυτοδιοίκηση και τις συνελεύσεις γειτονιών, μέχρι ομάδες υπεράσπισης ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή πολιτικών κρατουμένων. Το στρατηγικό πλάνο του καθεστώτος επιχειρεί την παλαιστηνιοποίηση του Κουρδιστάν. Ένας ολόκληρος λαός τίθεται σε κατάσταση ομηρίας με όρους υποδούλωσης ή και φυσικής εξόντωσης, με στρατιωτικά και βιο-πολιτικά μέσα. Για τον λόγο αυτό το τουρκικό κράτος στοχεύει όχι μόνο στις έπαναστατικές οργανώσεις αλλά σε όλο το φάσμα του κοινωνικού ιστού. Οι στρατοκρατικοί μηχανισμοί δολοφονούν στοχευμένα γυναίκες, παιδιά και ηλικιωμένους ακριβώς επειδή αντιλαμβάνονται ότι αποτελούν ενεργά υποκείμενα της κοινωνικής αντίστασης και όχι αμάχους. Στο Κουρδιστάν οι γυναίκες και η νεολαία αποτελούν την μεγάλη δυναμική του αγώνα. Το τουρκικό κράτος δεν μπορεί να αντιμετωπίσει την ένοπλη

αντίσταση των ανταρτών χωρίς δυσβάσταχτες απώλειες και χωρίς τον κίνδυνο να υποστεί συντριπτικές ήττες. Θα μπορούσε να συμβιβαστεί με την εκεχειρία σε επίπεδο αντιπαράθεσης ένοπλων δυνάμεων, αλλά ο άμεσος κίνδυνος για το καθεστώς είναι το κίνημα της δημοκρατικής αυτονομίας που αναπτύσσεται εδώ και χρόνια και αποτελεί τον τροφοδότη αλλά και το βάθος της κουρδικής αντίστασης. Η μαζική κοινωνική αντίσταση δεν περιορίζεται σε μία γραμμή μάχης: διατρέχει και αποδομεί τον χώρο που έχει καταλάβει η κυριαρχία.

Όλα αυτά τα χρόνια το κουρδικό κίνημα έχει δώσει αιματηρούς αγώνες για την αυτονομία, αυτοοργανώνοντας τις περιοχές του Κουρδιστάν με συμβούλια και συνελεύσεις βάσης, εντάσσοντας στο έδαφος της αυτοδιεύθυνσης μια πλειάδα κοινωνικών ζητημάτων, όπως η ισότητα των φύλων, η οικολογία, η αυτοδιοίκηση, η κολεκτιβοποίηση, ενόσο παράλληλα μάχεται ενάντια στην βία των τουρκικών δυνάμεων καταστολής. Στις τουρκικές φυλακές βρίσκονται αιχμάλωτοι πάνω από 10.000 κούρδοι και τούρκοι αγωνιστές. Η πάλη του κουρδικού αυτονομιστικού κινήματος στην Τουρκία κουβαλάει χιλιάδες νεκρούς αγωνιστές.

Η σύγκρουση στο Bakur Kurdistan έχει σαφή ταξική φύση. Τα τελευταία χρόνια η αντίσταση έχει απλωθεί μέσα σε αστικά κέντρα που αποτελούν πεδίο οικονομικής ανάπτυξης για το τουρκικό κράτος αλλά και για το υπερεθνικό κεφάλαιο ευρύτερα. Επιπλέον, το κουρδικό αυτονομιστικό κίνημα ανοίγει χώρο και προσφέρει συνεκτική επαναστατική προοπτική σε ένα σύνολο ριζοσπαστικών και μαχητικών συλλογικοποιήσεων πολιτικού, κοινωνικού, θρησκευτικού (π.χ. Αλεβίτες ή οι Anti-Kapitalist Müslümanlar-που είχαν ενεργό συμμετοχή στο κίνημα αντίστασης του πάρκου Gezi), ή εθνοτικού χαρακτήρα (αζέροι, αρμένιοι, κούρδοι, πόντιοι, τατάροι, κιργίζιοι, τουρκμένοι, τσερκέζοι, λάζοι κτλ.). Η τρέχουσα εκστρατεία του τουρκικού κράτους (και παρακράτους) στην επικράτειά του αποτελεί συνέχεια των επιχειρήσεών του σε σχέση με τον εμφύλιο στη Συρία και την επανάσταση στη Rojava, της πολιτικής του στο Bashur Kurdistan (στο βόρειο Ιράκ) και της σύμπλευσής του με ένα σύνολο κρατών και οικονομικών ελίτ που έχουν επενδύσει στο Ισλαμικό Κράτος. Ο πόλεμος που διεξάγεται σήμερα μέσα στην Ανατολία είναι αιχμιακό και κρίσιμο σημείο του αγώνα για την κοινωνική αυτοδιεύθυνση και αφορά μια μεγάλη περιοχή έξω από τον τουρκικό χώρο.

Το τουρκικό κράτος είναι κομβικός αλλά και αδύναμος αρμός της παγκόσμιας καπιταλιστικής πυραμίδας. Παρότι το καθεστώς Ερντογάν δοκιμάζει την δική του επεκτατική πολιτική για τη Μέση Ανατολή, τον Καύκασο, την Βόρεια Αφρική και τα Βαλκάνια, δεν παύει να υπηρετεί και να στηρίζεται από το πολιτικό-οικονομικό-στρατιωτικό σύμπλεγμα του ΝΑΤΟ και της ΕΕ. Ως κράτος-μέλος αυτών των διακρατικών μηχανισμών, η ελληνική κυβέρνηση παρέχει πλήρη στήριξη στις πολεμικές επιχειρήσεις του τουρκικού κράτους.

Ο αγώνας του κουρδικού λαού για την κοινωνική αυτονομία στην Τουρκία, τη Συρία, αλλά και πέρα από τα κρατικά σύνορα δείχνει τον δρόμο δίνοντας το αίμα του για την παγκόσμια αντικρατική κι αντικαπιταλιστική ανατροπή. Είναι καιρός να συστρατευτούμε αλληλέγγυα με όσους υφίστανται τη δολοφονική βία του τουρκικού κράτους. Να ενισχύσουμε πολύμορφα και πολυμέτωπα τις δυνάμεις που μάχονται εναντίον του. Να αντιταχθούμε έμπρακτα στις διακρατικές δομές που γεννούν τον πόλεμο και τη σκλαβιά.

ΝΙΚΗ ΣΤΗΝ ΚΟΥΡΔΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
ΝΙΚΗ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΟ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΠΑΝΤΟΥ

Αναρχική Συλλογικότητα
για την Μαχητική Προλεταριακή Ανασυγκρότηση

asmpa@espivblogs.net

Γενάρης 2016